

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19EK/142/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123212380
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nikoleta Dušová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123212380.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnej: O. I., R.. XX.XX.XXXX, D. U. X/XX, XXX XX K., o vymoženie 957,69,-Eur, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Jána Franeka, Exekútorský úrad Liptovský Mikuláš so sídlom Nešporova 4, 031 01 Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 39EX 48/23, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.01.2023 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 957,69,-Eur, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 24Csp/122/2019 zo dňa 24.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 16.03.2021 a vo výrokoch II. a III. dňa 27.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 8CoCsp/18/2021 zo dňa 27.07.2021 a uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 24Csp/122/2019 zo dňa 23.11.2021, právoplatným dňa 05.01.2022 a vykonateľným dňa 11.01.2022 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 24.01.2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jána Franeka, Exekútorský úrad Liptovský Mikuláš so sídlom Nešporova 4, 031 01 Liptovský Mikuláš, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 39EX 48/23.

3. Súdny exekútor dňa 22.03.2023 predložil súdu podanie povinnej označené ako „1. Návrh na zastavenie exekúcie a 2. Návrh na odklad exekúcie“ zo dňa 03.03.2023, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 07.03.2023, v ktorom povinná uviedla, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Ďalej uviedla, že Okresný súd Martin a Krajský súd Žilina sa nevysporiadali s námietkou premlčania pohľadávky, preto exekúciu považuje za neoprávnenú. Zároveň povinná žiada o povolenie odkladu exekúcie z dôvodu podľa § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinná vyhlásila, že neodkladná exekúcia by mohla mať pre ňu a príslušníkov jej rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Povinná uviedla, že je rozvedená, samoživiteľka, zrážkami zo mzdy a iných príjmov a prikázaním pohľadávky je vážne ohrozená jej schopnosť zabezpečiť jej a jej rodine základné životné potreby.

4. Spolu s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného, v ktorom oprávnený uviedol, že Povinná v podanom návrhu neuvádza žiadne nové okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti. Nakoľko v

návrhu povinnej na zastavenie exekúcie absentuje kvalifikovaný právny dôvod v zmysle ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, brániaci vymáhateľnosti nami uplatneného nároku, so zastavením exekúcie nesúhlasí a na podanom návrhu na vykonanie exekúcie preto trvá aj naďalej.

5. Podľa § 243p ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov. V konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom od 1. apríla 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa použije tento zákon v znení účinnom od 1. apríla 2023.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.03.2023, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené dňa 20.02.2023. Návrh na zastavenie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 07.03.2023, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný včas, avšak nie je dôvodný.

11. V danej veci súd zistil, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým súd uložil žalovanej (povinnej v danom exekučnom konaní) do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 957,69,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 957,69,-Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, ako aj povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 102,55,-Eur r na účet jeho právneho zástupcu.

12. Exekučný titul, predložený oprávneným bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 16.03.2021 a vo výrokoch II. a III. dňa 27.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 8CoCsp/18/2021 zo dňa 27.07.2021 a uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 24Csp/122/2019 zo dňa 23.11.2021, nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2022 a vykonateľnosť dňa 11.01.2022.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce

ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

14. Jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. Súd dospel k záveru, že rozsudok, na podklade ktorého sa začala exekúcia, a ktorý má byť exekučným titulom, spĺňa zákonné náležitosti a neodporuje zákonu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke.

15. Súd uvádza, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nakoľko dodnes platí, že exekučný titul je v celom rozsahu právoplatný a vykonateľný. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, nakoľko exekučný súd nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov a preto mu zákon nezveruje právomoc predložený exekučný titul akokoľvek preskúmať z hľadiska jeho správnosti ale skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie.

16. Predmetom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v danom prípade bolo tvrdenie, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinná uviedla, že Okresný súd Martin a Krajský súd Žilina sa nevysporiadali s námietkou premlčania pohľadávky, preto exekúciu považuje za neoprávnenú. Zároveň povinná žiada o povolenie odkladu exekúcie z dôvodu podľa § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinná vyhlásila, že neodkladná exekúcia by mohla mať pre ňu a príslušníkov jej rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Povinná uviedla, že je rozvedená, samoživiteľka, zrážkami zo mzdy a iných príjmov a prikázaním pohľadávky je vážne ohrozená jej schopnosť zabezpečiť jej a jej rodine základné životné potreby.

17. Povinná vzniesla námietku premlčania. Súd v danom prípade skúmal, či právo oprávneného vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nebolo ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie premlčané. Pre posúdenie, či je vymáhaná pohľadávka premlčaná je nutné vyhodnotiť to, či sa v danom prípade na právny vzťah aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo ustanovenia Obchodného zákonníka. V danom prípade bol exekučným titulom rozsudok, vydaný na základe toho, že právny predchodca žalobcu (oprávneného v danom exekučnom konaní) so žalovanou (povinnou v danom exekučnom konaní) uzavrel zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1.400,00,-Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť 60 mesačnými splátkami vo výške po 40,21,-Eur. Nakoľko sa jednalo o zmluvný vzťah medzi právnickou osobou a fyzickou osobou (spotrebiteľom) tento sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a teda aj námietku premlčania a uplynutie premlčacej doby je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

18. Účelom inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch, je aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil svoje právo včas, teda v stanovenej premlčacej dobe, nakoľko účinné vznesenie námietky premlčania zo strany povinného subjektu znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, a teda použitie tejto námietky má za následok zánik vymáhateľnosti nároku oprávneného.

19. Podľa § 106 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

20. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21. Podľa § 110 ods. 1 zákona Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

22. Premlčanie a premlčaciu dobu upravuje Občiansky zákonník v § 100 - § 114. V danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje 10-ročnú premlčaciu dobu, t.j. ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ako už bolo uvedené vyššie exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 24Csp/122/2019 zo dňa 24.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 16.03.2021 a vo výrokoch II. a III. dňa 27.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 8CoCsp/18/2021 zo dňa 27.07.2021 a uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 24Csp/122/2019 zo dňa 23.11.2021, právoplatným dňa 05.01.2022 a vykonateľným dňa 11.01.2022, preto pri uplatnení ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa pohľadávka oprávneného voči povinnej čo do výroku o náhradu škody premlčí až po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 12.01.2023, je námietka premlčania uplatnená zo strany povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie nedôvodná a nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

23. Povinná taktiež v návrhu na zastavenie exekúcie namietala, že neodkladná exekúcia by mohla mať pre ňu a príslušníkov jej rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Povinná uviedla, že je rozvedená, samoživiteľka, zrážkami zo mzdy a iných príjmov a prikázaním pohľadávky je vážne ohrozená jej schopnosť zabezpečiť jej a jej rodine základné životné potreby. Súd k danému uvádza, že nemajetnosť, nepriaznivá finančná situácia ako aj zdravotný stav, nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie. Aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená musí byť preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a to zisteniami súdneho exekútora. Ak v exekučnom konaní bude preukázané úkonmi súdneho exekútora, na základe výsledkov prešetrovania pomerov povinného súdnym exekútorom, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora v zmysle § 61n ods. 1 písm. d). Súdny exekútor je povinný postupovať pri výkone exekúcie tak, aby nedošlo k nadmerným zásahom do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania.

24. Súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, preto nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré mali pre jeho rozhodnutie podstatný význam.

25. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnenému názoru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinnej za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

26. Podľa § 61h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak

a) povinný v priebehu exekúcie zomrel,

b) bola podaná vylučovacia žaloba alebo prebieha konanie o určení vlastníckeho práva podľa § 44 ods. 9,

c) povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o povolenie splátok, na ktorú sa prihlíada,

d) povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky,

e) povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne,

- f) povinný, ktorý podal návrh na zastavenie exekúcie, zložil zábezpeku v hodnote vymáhaného nároku na osobitný účet exekútora zriadený na tento účel,
- g) z osobitného predpisu^{7s)} vyplýva, že sa exekúcia odkladá alebo že sa prerušuje,
- h) po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu,
- i) súd podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania, pretože dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov,
- j) súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

27. Pokiaľ povinný vo svojom návrhu žiada o odklad exekúcie, súd v danej veci uvádza, že nakoľko v zmysle vyššie citovaného § 61h ods. 1 Exekučného poriadku, o odklade exekúcie je oprávnený rozhodnúť len exekútor, a to vydaním upovedomenia o odklade exekúcie, návrhom povinného sa súd v tejto časti nezaoberal.

28. Podľa § 195 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

29. Podľa § 200 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

30. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

32. Podľa § 199a Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní úspešný, pretože súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku), avšak v danom konaní si oprávnený nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie voči povinnej neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.